

Publicerad 2012-11-18 13:28 av © anakreon
Hommage till Evert Taube i något omstuvad form.
Magdansösen

I Indien, en afton, i en sylta i Bombay

en fyllig magdansös kom till mitt bord.

Förbryllad sporde jag vad denna kvinna ville mej,

och tro mig, här är hennes egna ord:

"Jag har just flytt ifrån en man som vill slå mej ihjäl

och sälja barnen till en färgfabrik!

Jag anar inte varför men han påstår sig ha skäl

att drabba oss med armod och tragik".

Som medmänniska är jag självklart ingen främjare

av hot och våld mot kvinnfolk eller barn

Nu blev min lott att rädda denna naveltämjare

från ett av dessa Bangkoks slemma skarn.

Intill mig, på en stol, jag lagt en sari vävd i siden

som jag just inhandlat i en basar

att ge min tös som hemma tåligt utstod väntetiden

men snarligt fanns den icke hos mig kvar.

"Begagna denna sari för att dölja din lekamen"

bjöd jag dansösen med en artig gest.

Jag svepte den desslikes omkring huvudet på damen,

hon lät det ske helt utan nån protest.

I andanom jag erfor nu ett tydligt os av svavel

från ederna min flickvän skulle spy:

"Gav bort min sari för att skyla någon annas navel?!"

En ursäkt usel som en buskrevy!"

Nu dröjde det dock inte särskilt många stunder förrän

jag kämpade mig fram emot entrén.

Med kvinnan som ett bylte i min famn jag nådde dörren.

Då ställde hon helt plötsligt till en scen!

Hon sparkade och skrek: "Kom till min hjälp! mitt liv är hotat!

En kidnappares brott kan bli min död".

Och strax var barens dörrhåll fullt av folk som ville mota,

min hjälteroll blev plötsligt ganska spröd.

En hade kniv, en knogjärn och en tredje en machete

och kvinnans kropp var nu mitt enda skydd.

Själv anade jag framför mig ett skrämmande helvete

och ville ej av djupa sår bli prydd.

Då viskade den sariprydda kvinnan i mitt öra:

"För tusen rupier räddar jag ditt liv!"

Jag grubblade en kort sekund på vad jag skulle göra

nu när hon var så manipulativ.

Jag insåg att det var en fälla hon hjälpt till att bygga!

Det där om man och barn var inte sant.

Nu omgavs vi av muskelberg som verkade rätt stygga,

själv kände jag mig som en vettskrämd fjant.

Ettusen rupier var cirka hundrafemtio kronor!

Vad var det för ett land jag hamnat i

som satte så'na låga prislappar på sina honor?!

Nej tusan heller! Det fick hellre bli.

"Tag henne gratis", sa jag, "jag vill ej bli aladåb"

och släppte kvinnokroppen på ett bord.

"Långt hellre far jag hem och gör precis som Evert Taube,

jag fångar mina händelser i ord!"

Sen slet jag tag i sarin för att blotta magdansösen

som genast togs om hand av tjugo män.

Rätt ofta har jag undrat hur det sedan gick för tösen

men aldrig for jag till Bombay igen.

I Sverige hade kvinnan som för alltid fått mitt hjärta

nu äktat en japan och blivit mor.

Och sarin, den fick bli fastän dess färger var rätt bjärta,

en nattskjorta till hennes lillebror.

Så, gossar, om ni drömmer om att ge er ut på resa

nu vet ni ju hur illa det kan gå

och för att ni skall undvara all livsfara och nesa

bäst är att bli i hemmets trygga vrå!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © anakreon med Poeter.se id #13189 innehar upphovsrätten